

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	---

בבא מציעא-השוכר את האומנין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הא גמרתיו - שומר שכר										ז		פא.		
לא, הא הבא מעות וטול את שלך - שומר שכר.										!	◇	פא.		
אבל גמרתיו מאי - שומר חנם? אי הכי, אדתני: וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם, נשמעינן גמרתיו, וכל שכן טול את שלך										ז		פא.		
טול את שלך אצטריכא ליה. סלקא דעתך אמינא: שומר חנם נמי לא הוי, קא משמע לן.										!		פא.		
וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות - שומר חנם.	איכא דאמרי, אמר רב נחמן בר פפא: אף אנן תנינא:									■	■	◇	פא.	
מאי לאו - הוא הדין גמרתיו.											■	◇	פא.	
לא, טול את שלך שאני.										ז	◇	פא.		
רמי מתניתין אהדדי ומשני:	הונא מר בר מרימר קמיה דרבינא:										■	◇	פא.	
וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות - שומר חנם	תנן:										■	■	◇	פא.
והוא הדין לגמרתיו											■	■	פא.	
אמר לו שואל שלח, ושלחה ומתה - חייב, וכן בשעה שמחזירה	ורמינהו:									ז	■	◇	פא.	
לא שנו אלא שהחזיר בתוך ימי שאלתה, אבל לאחר ימי שאלתה - פטור.	ומשני, אמר רפרם בר פפא אמר רב חסדא:									!	■	◇	פא.	
פטור משואל וחייב כשומר שכר, או דלמא: שומר שכר נמי לא הוי?	איבעיא להו:										א	◇	פא.	
מסתברא, פטור משואל וחייב כשומר שכר, הואיל ונהנה מהנה הוה.	אמימר:										!	◇	פא.	
תניא כוותיה דאמימר:											■	פא.		
הלוקח כלים מבית האומן לשגרן לבית חמיו, ואמר לו: אם מקבלין אותן ממני - אני נותן לך דמיהן, ואם לאו - אני נותן לך לפי טובת הנאה שבהן. ונאנסו בהליכה - חייב, בחזירה - פטור, מפני שהוא כנושא שכר.	[תניא]										■	■	פא.	
הוא גברא דזבין ליה חמרא לחבריה, אמר ליה: קא ממטינא ליה לדוכתא פלוני, אי מזדבנא - מוטב, ואי לא - מהדרנא ליה נהליך. אול ולא אזדבנא, ובהוי דקא אתא אתניס.											○	◇	פא.	
אתא לקמיה דרב נחמן, חייביה.	[רב נחמן]										■	◇	פא.	
נאנסו, בהליכה - חייב, ובחזרה - פטור, מפני שהוא כנושא שכר	איתיביה רבה לרב נחמן:										ז	■	פא.	
חזרה דהאי הליכה היא. מאי טעמא - סברה הוא: בחזירתו, אילו אשכח לזבניה מי לא זבנה?	אמר ליה: [רב נחמן]										!	◇	פא.	
שמור לי ואשמור לך - שומר שכר.												■	פא.	
ואמאי? שמירה בבעלים היא												ז	◇	פא.
דאמר ליה שמור לי היום ואשמור לך למחר.	רב פפא:											!	◇	פא.
שמור לי ואשמור לך, השאילני ואשאילך, שמור לי ואשאילך, השאילני ואשמור לך - כולן נעשו שומרי שכר זה לזה.	תנו רבנן:											■	פא.	
ואמאי? שמירה בבעלים היא												ז	פא.	
דאמר ליה שמור לי היום ואשמור לך למחר.	רב פפא:											!	פא.	
הנהו אהלוי, דכל יומא הוה אפי לה חד מינייהו. והוא יומא אמרו ליה לחד מינייהו: זיל אפי לן. אמר להו: נטרו לי גלימאי. אדאתא פשעו בה ואגנוב.												○	◇	פא.
אתו לקמיה דרב פפא, חייבינהו.	[רב פפא]											■	◇	פא.
אמאי? פשיעה בבעלים היא	רבנן לרב פפא:											ז	◇	פא.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

בבא מציעא-השוכר את האומנין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אכסוף.	[רב פפא]											פא.
לסוף איגלאי מילתא דההוא שעתא שכרא הוה קא שתי.												פא.
הניחא למאן דאמר פשיעה בבעלים פטור - משום הכי אכסוף, אלא למאן דאמר חייב - אמאי אכסוף?												פא.
אלא, ההוא יומא לאו דידיה הוה, ואמרו ליה לדידיה: זיל אפי לן את. ואמר להו: בההוא אנרא דקא אפינא לכו נטורו גלימאי. עד דאתא אנגיב.												פא.
אתו לקמיה דרב פפא חייבינהו.	[רב פפא]											פא.
הא שמירה בבעלים היא	רבנן לרב פפא:											פא.
אכסוף.	[רב פפא]											פא.
לסוף איגלאי מילתא דההיא שעתא שכרא הוה שתי.												פא.
הנהו בי תרי דהוו קא מסגו באורחא, חד אריך וחד גוצא. אריכא רכיב חמרא והוה ליה סדינא, גוצא מיכסי סרבלא וקא מסגי בכרעיה. כי מטי לנהרא שקליה לסרבליה, ואותביה עליו חמרא, ושקליה לסדיניה דההוא ואיכסי ביה. שטפוה מיא לסדיניה.												פא.
אתא לקמיה דרבא, חייביה.	[רבא]											פא.
אמאי? שאלה בבעלים היא	רבנן לרבא:											פא.
אכסוף.	[רבא]											פא.
לסוף איגלאי מילתא דבלא דעתיה שקליה, ובלא דעתיה אותביה.												פא.
ההוא גברא דאוגר ליה חמרא לחבריה, אמר ליה: חזי, לא תיזול באורחא דנהר פקוד דאיכא מיא, זיל באורחא דנרש דליכא מיא. אזיל באורחא דנהר פקוד, ומית חמרא. כי אתא אמר: אין, באורחא דנהר פקוד אזלי, ומיהו ליכא מיא.												פא.
מה ליה לשקר, אי בעי אמר ליה: אנא באורחא דנרש אזלי.	אמר ליה רבא :											פא.
מה לי לשקר במקום עדים - לא אמרינן.	אמר ליה אביי:											פא.
שמור לי ואמר לו הנח לפני שומר חנם.												פא.
אמר לו הנח לפניך - אינו לא שומר חנם ולא שומר שוכר.	רב הונא:											פא.
הנח סתמא מאי?	איבעיא להו:											פא.
שמור לי ואמר לו הנח לפני - שומר חנם.	תא שמע:											פא.
הא סתמא - ולא כלום												פא.
הנח לפניך - הוא דאינו לא שומר חנם ולא שומר שוכר	אדרבה, מדאמר רב הונא:											פא.
הא סתמא - שומר חנם הוין												פא.
אלא, מהא ליכא למשמע מינה.												פא.
לימא כתנאי:												פא.
אם הכניס ברשות בעל חצר - חייב	[רבנן]											פא.
בכולם אינו חייב עד שיקבל עליו בעל הבית לשמור.	רבי:											פא.
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא בחצר, דבת נטורי היא. וכי קאמר ליה עייל - עייל דאינטר לך קאמר ליה. אבל הכא, שוקא לאו בר נטורי הוא, אנח ותיב נטר לך קאמר ליה.												פא.

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ◊ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את האומנין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אי נמי, עד כאן לא קאמר רבי התם אלא בחצירו, דלעיולי רשותא קא בעי למשקל מיניה. וכי יהיב ליה רשותא לעיולי - תיב ונטר לך קאמר ליה. אבל הכא - הנח ואנא מנטרנא קאמר ליה, דאי סלקא דעתך הנח ותיב ונטר קאמר ליה, אי לאותבה - רשותא בעי למשקל מיניה?												◊	!	פא:	
הלוהו על המשכון שומר שכר.														<	פא:
לימא מתניתין דלא כרבי אליעזר?													◊	פא:	
המלוה את חבירו על המשכון ואבד המשכון - ישבע ויטול מעותיו, דברי רבי אליעזר.	דתניא: [רבי אליעזר]												◊	פא:	
יכול לומר לו: כלום הליתני אלא על המשכון? אבד המשכון - אבדו מעותיך.	רבי עקיבא:												◊	פא:	
אבל הלוהו אלף זוז בשטר, והניח לו משכון עליהם - דברי הכל: אבד המשכון אבדו מעותיו.	[דברי הכל]												◊	פא:	
אפילו תימא רבי אליעזר, ולא קשיא כאן - שמשכנו בשעת הלואתו, כאן שמשכנו שלא בשעת הלואתו.													◊	פא:	
והא אידי ואידי הלוהו על המשכון קתני?													◊	פא:	
אלא, לא קשיא כאן - שהלוהו מעות, כאן - שהלוהו פירות.													◊	פא:	